Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter:	Bording, Anders
Titel:	Saa er den gode Dag omsider da oprunden
Citation:	Bording, Anders: ”Saa er den gode Dag omsider da oprunden”, i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 64. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-workid74375/facsimile.pdf (tilgået 17. april 2024)
Anvendt udgave:	Digte. - 1984

Vi ønske den maa blifve slet
Saa loden som en hare
Som acter ey at gjøre ret
Och eders pung vil spare

[40] Gid och dens øyne falde need
J glasset om at flyde
Der andet meen end erlighed
Foruden falskheds lyde.

32.

[472] Binde-Brev til *General-Fiscal* Christen Pedersen.

Saa er den gode Dag omsider da oprunden,
Og billig har en Sted i Almanacken funden,
Ved een saa stor Monark, hvis Føde-Tid vel maae
For vores store Haab i Guld indhamret staae.
Det er Kong Christian hans aarlig Navne-Minde,
Som hver i Lydighed til hannem bør at binde,
Der veed og ret forstaar, hvad Kongens Naade er,
Og hvad for Kiærlighed hand til os alle bær.
Den Dag, den lyksom Dag, skal derfor ævig være,
Og ingen Christian maa nu see suurt og tvære,
Om efter gammel Skik hand Baste-bunden blev,
Og mand et Venne-baand indlagde i et Brev.
O Christen Pedersøn det Eder nu vil gielde,
Paa Eder vi en Dom foruden Varsel felde,
Dog ej til Bolt og Jern; saa hart skal det ej gaae,
Om vi kun gode Ord af Eder kunde faae.
Her pønser vi nu paa en Venskabs Ære-Knude,
J tør og derved ej saa saare sprett' og sprude,
Thi Eders Kiereste er med i dette Raad,
Og slynger flittig paa den smidig Silke-Traad.
Ja Kruse Eders Ven, hand først det Anslag giorde,
At J paa denne Dag saa skulle fangen vorde,
Hand derfor om en Laas bør ud i Byen gaae,
Men det er sant, han har en Ligtorn paa sin Taa.
[473] Hans Must og Jsaacsøn de Raadet og samtykke,
Og ønsker Eder til det Fængsel megen Lykke,
De spandt og denne Trek, saae dog alvorlig ud,
Som de imellem sig gik med en smykked Brud.

Vel an! saa er J da med dette Baand vor Fange,
Og fandt mand Eders Puls, kand skee J var vel bange;
Thi det vil Eders Pung omsider gielde paa,
Før J vor Friheds Brev af Fængsel kunde faae.
Thi før J slipper af den Klappe-Grim' og Hilde,
Saa maa J lave paa et vakkert Knubbe-Gilde,
Som det staar Eder an, og J har Giester til,
Saaledes alting og bør billig laves til.
Lad Moder raade selv hvordan hun vil tractere,
Hun Eders Villie giør i baade det og meere,
Jeg veed hun gierne slaar en Høne paa sin Laar,
Og trekker Huden af vel fedt et Fiørings Faar.
En Suppe heed og feed hun ogsaa veed at lave,
Som skulle skruppe i en tidig Molboes Mave,
Paa Kollerød hun skal os samtlig byde Giest,
Før J kand vorde fri af denne vor Arrest.
Dog skal for alting J, som billigt, Omhue drage,
At hun for Eders skyld giør sig ej meer Umage,
End hun kand orke vel, thi det er Eders Pligt,
(Om hun ej var saa fiin) J selv da giorde sligt.
Selv skal J føre med den beste Viin der findes
J Kongens Kiøbenhavn og giennem Tap kand tvindes,
Og vil J vegre det, at ære Kongens Dag,
Da gid jeg var Fiscal at tale paa den Sag.

33.

[1] Binde-bref
til
Margarete [D]iderichsdaatter [Bartskær.]

En Sommers Nat
J tykken krat
En natte gal
Med liflig Skal
Sin Sorg-fuld moed
Da høre loed
En Lind saa Skiøn
Med blader grøn
Der hoss mon staa
Hvor ned'r Jeg laa,
Oc Sangen hørd'
Som hun fremførd'
Jeg kund' forstaa
hun sagde saa: